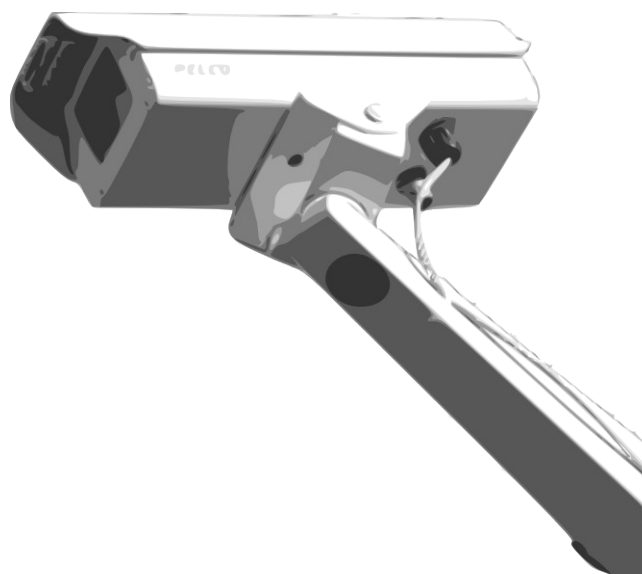

**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

**ΚΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ**

Ενωτική Πρωτοβουλία

όλη η εξουσία στις γενικές συνελεύσεις

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ...

Τη στιγμή που διαμορφώναμε αυτό το κείμενο, βγήκαν οι νέες εξαγγελίες της κυβέρνησης που αναφέρει και το παρακάτω άρθρο! Ο Δεκέμβρης φόβισε πάρα πολύ το σύστημα και προετοιμάζει το έδαφος για μια λεηλασία στα δημοκρατικά δικαιώματα ώστε να καταστείλει τους επόμενους αγώνες πριν καν γεννηθούν.

“Η διάπραξη παράνομων πράξεων από κουκουλοφόρο θα τιμωρείται πλέον με ποινή κάθειρξης από δύο χρόνια έως ισόβια. Με δύο χρόνια φυλακή θα κινδυνεύει και όποιος εξυβρίσει αστυνομικό.”

Τα δημοκρατικά δικαιώματα αποτελούν από τη μια κατακτήσεις προηγούμενων αγώνων και από την άλλη, σε ένα πλαίσιο ψευδεπίγραφης δημοκρατίας παραχωρήσεις σε ένα βαθμό ακίνδυνες τις περισσότερες φορές που έθεσε το λεγόμενο κράτος πρόνοιας. Με λίγα λόγια **στο παρελθόν, με την παρακαταθήκη των έντονων κοινωνικών και ταξικών αγώνων, ο λαός κέρδισε τα περισσότερα δημοκρατικά δικαιώματα.** Στα πλαίσια της οικοδόμησης του κράτους πρόνοιας τα δικαιώματα αυτά δίνουν στο κράτος σιγουριά και σταθερότητα για να μην δημιουργούνται κοινωνικές εκρήξεις.

Σήμερα, με την άμεση κατεδάφιση του κράτους πρόνοιας, οι καταπατήσεις των δικαιωμάτων και ελευθεριών είναι πλέον αναγκαίες προϋποθέσεις για να εφαρμοστούν όλες οι (αντι)μεταρρυθμίσεις σε εκπαίδευση και εργασία. Έτσι με αυτό τον τρόπο, έρχεται ένα πλέγμα νόμων για τη διάλυση των δημοκρατικών δικαιωμάτων με πρώτο τους τρομονόμους.

Στο νέο αυτό πλέγμα των νόμων βασική κατεύθυνση και φιλοσοφία τους είναι η αλλαγή της νοοτροπίας και των αρχών του ποινικού συστήματος με κατεύθυνση την τιμωρία του φρονήματος. Με φράσεις όπως «συμμετέχει» «σκοπεύει» «συνωμοτεί» των οποίων το περιεχόμενο δεν προσδιορίζεται ούτε είναι δυνατόν να προσδιοριστεί αφού δε συνιστάται σε πράξεις παρά μόνο σε φρόνημα μορφοποιείται ένα θολό πλέγμα **ανεξέλεγκτου αυταρχισμού** στηριζόμενου στην εισαγωγή αορίστων νομικά και πρακτικά εννοιών οι οποίες αιχμαλωτίζουν την κοινωνία.

Σε παγκόσμιο επίπεδο **η 11^η Σεπτέμβρη ήταν τομή και αφορμή για έναν άνευ προηγουμένου πόλεμο που εξαπολύθηκε, έναν πόλεμο κατά της “τρομοκρατίας” ως ιδεολογικό όπλο για να καταπατηθούν σε όλο τον κόσμο οι ελευθερίες και τα δημοκρατικά δικαιώματα.** Με όχημα και άλλοθι τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας νομιμοποιήθηκαν όλες οι κυβερνήσεις να βαφτίζουν όσους τις αμφισβητούν τρομοκράτες, ακόμα και ολόκληρους λαούς, κάθε αγωνιστή ένοχο μέχρι αποδείξεως του εναντίου. Έτσι η 11 Σεπτέμβρη ήταν πολύ «βολική» και όλες οι κυβερνήσεις, οι ΗΠΑ και η ΕΕ δημοσιοποίησαν τους τρομονόμους που τους είχαν έτοιμους από τις αρχές του 2001!

Ο τρομονόμος (ελληνικός τρομονόμος Ν.2829/2001) αποτελεί τη μεγαλύτερη τομή στο ελληνικό ποινικό σύστημα από την εποχή της μεταπολίτευσης.

Όλοι αυτοί οι νόμοι και ειδικά ο τρομονόμος επηρεάζουν όλες τις πτυχές της καθημερινής μας ζωής και έχει να κάνει με:

→ Την **καθημερινή παρακολούθηση με κάμερες στους δρόμους και στους δημόσιους χώρους, στους χώρους εργασίας ακόμα και στα πανεπιστήμια.** Η «παραδοσιακή» παρακολούθηση από τους ασφαλίτες που βρίσκονται συνεχώς σε κάθε κινηματική διαδικασία καθώς και η αναβαθμισμένη και προκλητική παρουσία των ΜΑΤ και της αστυνομίας μέσα στις πόλεις δεν είναι... «φαινόμενο από άλλες εποχές» όπως αγωνίζονται να μας πείσουν καθημερινά ΜΜΕ και κυβερνήσεις. Σημαντικό ρόλο έχει και η σύγχρονη ηλεκτρονική **παρακολούθηση των κινητών τηλεφώνων, των mail και κάθε διαδικτυακής επικοινωνίας** που ανά πάσα στιγμή το απόρρητο του καθενός καταρρίπτεται.

Στο σύνολο της ζωής μας η καταπάτηση των ελευθεριών γίνεται με τους εξής τρόπους:

→ **Με τη φυσική καταστολή στις πορείες και στις διαδηλώσεις**

Αιχμή της σύγχρονης καταστολής είναι οι **συλλήψεις** και όχι μόνο τα αστυνομικά γκλομπς. Φαινόμενα προκαταβολικών συλλήψεων αρχίζουν και γίνονται όλο και εντονότερα δηλώνοντας έτσι το τέλος της ποινικής ασυλίας των κοινωνικών αγώνων. Αποκορύφωμα της στάσης της αστυνομίας είναι η οπλοφορία και η χρήση των όπλων που αυξάνεται δραματικά τα τελευταία χρόνια. Η στάση αυτή κατέληξε και στη **δολοφονία του 15χροου Αλ. Γρηγορόπουλου το Δεκέμβρη του 2008.** Επίσης η κυβέρνηση με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ έχει ψηφίσει μια σειρά καινούριων κατασταλτικών νόμων (με πυρήνα τους τον τρομονόμο) που αφορούν τη χρήση πλαστικών σφαιρών, αγκαθωτών συρματοπλεγμάτων στις διαδηλώσεις, και ειδικών ομάδων κρούσης – των σύγχρονων φρουρών της τάξης και της ασφάλειας.

→ Με την **εργοδοτική τρομοκρατία** στους χώρους δουλειάς και με ένα νομοθετικό πλαίσιο που ορίζει τις «**επικίνδυνες**» **απεργίες** παράνομες και καταχρηστικές

Ο σύγχρονος εργοδότης **απειλεί και εκφοβίζει τους εργαζόμενους** έχοντας ως συμμάχους όλους τους εργασιακούς νόμους που έχουν ψηφιστεί για την κατάργηση του δώρου, για την απελευθέρωση των απολύσεων (κάθε επιχείρηση ανάλογα με τον αριθμό εργαζομένων που απασχολεί, μπορεί να απολύσει ένα συγκεκριμένο αριθμό εργαζομένων), για την νόμιμα **ανασφάλιστη εργασία**. Έτσι έχει κάθε «δικαίωμα» να πιέζει τους εργαζόμενους να δουλέψουν παραπάνω, να κάνουν απλήρωτες υπερωρίες, και τελικά δεν δίνει λόγο σε κανέναν. Φαινόμενα μαχητικών απεργιών (ΔΕΗ, εργαζομένων καθαριότητας των δήμων, λιμένεργατών) ορίζονται πλέον από τις κυβερνήσεις **παράνομες και καταχρηστικές**.

Παρόλο το μαύρο εργασιακό καθεστώς που υπάρχει, ένα αγωνιστικό ρεύμα στους εργαζόμενους αρχίζει και εμφανίζεται. Αυτό είναι που φοβάται η εργοδοσία και θέλει να τρομοκρατήσει, να στοχοποιήσει και τελικά να τιμωρήσει όσους αγωνίζονται. **Απάντηση στην εργοδοτική αυθαιρεσία και τρομοκρατία είναι η στάση της ηρωικής Κ. Κούνεβα που κόντρα στις απειλές δεν υπέκυψε**. Μάλλον στις μέρες μας είναι «επικίνδυνο» να ασκείς το κεκτημένο δικαίωμα του συνδικαλιζεσθαι και η άσκηση αυτού του δικαιώματος είναι που έστειλε την Κ.Κούνεβα στο νοσοκομείο έπειτα από δολοφονική επίθεση που δέχτηκε με βιτριόλι από «γνωστούς άγνωστους» μπράβους της εργοδοσίας. Η Κ.Κούνεβα, μετανάστρια που εργαζόταν στην υπηρεσία της καθαριότητας του ΗΣΑΠ και γραμματέας του Παναττικού Σωματείου Καθαριστριών και Οικιακών Εργαζομένων, είχε δώσει μάχες ενάντια στην υπερεκμετάλλευση και στην εργοδοτική αυθαιρεσία πράγμα που την έθεσε στο στόχαστρο της (εργοδοσίας) που την «τιμώρησε» αναλόγως.

→ Με την **τρομοκρατία στους χώρους της εκπαίδευσης**

στα πανεπιστήμια

Η αγωνιστική διάθεση που έχει ξεσπάσει τα τελευταία χρόνια στα πανεπιστήμια με το φοιτητικό κίνημα καθώς και οι νίκες του απέναντι στη συνταγματική αναθεώρηση του άρθρου 16 το Φλεβάρη του 2007 έχουν προκαλέσει την ανησυχία της κυβέρνησης που είναι φανερό ότι θέλει να ανακόψει αυτή την ορμή. Η κυβέρνηση, ψηφίζει και θέτει σε εφαρμογή το νέο νόμο πλαίσιο. Βάσει αυτού, 2 εβδομάδες κινητοποιήσεων ποινικοποιούνται με χάσιμο του εξαμήνου, στήνονται πειθαρχικά συμβούλια για τους φοιτητές και διαγράφουν τους μεγαλοετείς.

Το αποκορύφωμα αυτής της επίθεσης στα δημοκρατικά δικαιώματα είναι η **κατάργηση του ασύλου** που κατακτήθηκε με τους μεγάλους αγώνες του Πολυτεχνείου το 73. Η έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου άρχισε να αποκτά βαρύνουσα πολιτική και θεσμική σημασία την περίοδο της «διευθυνόμενης» δημοκρατίας της μετεμφυλιακής εποχής, όταν το πανεπιστήμιο άρχισε να αναδεικνύεται σε πεδίο προνομιακό διεκδίκησης της πολιτικής ελευθερίας, καθώς και της ισότητας στην παιδεία και τη μόρφωση. Το φοιτητικό κίνημα της προδικτατορικής περιόδου είχε μετατρέψει το πανεπιστήμιο σε πολιτικό προμαχώνα της ελεύθερης διακίνησης και πάλης των ιδεών και το πανεπιστημιακό άσυλο σε ασπίδα απέναντι στην αστυνόμευση της πανεπιστημιακής ζωής.

Η πολιτική αυτή παρακαταθήκη της προδικτατορικής περιόδου μεταλαμπαδεύτηκε στη δικτατορική περίοδο και ενσταλάχθηκε στις συνειδήσεις των φοιτητών ως κτήμα και απόκτημα και άρρητη αξία του συνταγματικού μας πολιτισμού. **Με την εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973, το πανεπιστημιακό άσυλο καταξιώνεται ιστορικά και πολιτισμικά και γίνεται σύμβολο της μαζικής αντίστασης κατά της δικτατορίας και του κρατικού αυταρχισμού.** Καταγράφεται έτσι στο πολιτικό μας υποσυνείδητο ως ένας χώρος ιερός και απαραβίαστος, στον οποίο η κρατική εξουσία δεν δικαιούται να εισβάλλει αυθαίρετα, χωρίς άδεια των αρμόδιων πανεπιστημιακών αρχών.

στα σχολεία

Τα τελευταία χρόνια στα σχολεία, με την εμφάνιση του μαθητικού κινήματος, έγινε μια κατασκευοφάντηση και ποινικοποίηση του κινήματος αυτού. Τα αστικά ΜΜΕ μιλούσαν συνεχώς για **παραβατικές συμπεριφορές** μέσα στους σχολικούς χώρους κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων, για χρήση ναρκωτικών και βιασμούς με σκοπό να στρέψουν την κοινή γνώμη ενάντια τους μαθητές και στους αγώνες τους. Ουσιαστικά οι μαθητές δεν έχουν κανένα δημοκρατικό δικαίωμα και το σχολείο δεν διέπεται από άσυλο. **Κάθε κατάληψη θεωρείται παράνομη και κατά τη διάρκειά της μπορεί ο εισαγγελέας και οι δυνάμεις καταστολής αυτεπάγγελα να εισβάλουν στο σχολικό χώρο και να κάνουν συλλήψεις.**

Το καθεστώς τρομοκρατίας ξεπέρασε κάθε όριο συλλαμβάνοντας και χαρακτηρίζοντας 14χρονους μαθητές το Δεκέμβρη στη Λάρισα ως τρομοκράτες. Για άλλη μια φορά οι συλλήψεις έγιναν «προληπτικά» και χωρίς στοιχεία ενώ τους απαγγέλθηκαν στημένες κατηγορίες. Ο απολογισμός της κρατικής βίας είναι 25 νέοι από τους οποίους, οι 17 είναι ανήλικοι μαθητές/τριες σχολείων της πόλης. Σε 19 από αυτούς αποδόθηκε ένα βαρύτατο κατηγορητήριο με βάση τον «τρομονόμο», σύμφωνα με το οποίο «... **συγκρότησαν δομημένη και με διαρκή δράση τρομοκρατική ομάδα/εγκληματική οργάνωση ... που λειτουργούσε σε οργανωμένη βάση και με κατανεμημένους ρόλους, με διαρκή λειτουργία προς τα έξω ... ότι δεν σχηματίστηκε περιστασιακά, αλλά με μόνιμο και σταθερό χαρακτήρα**». Σήμερα, τρεις μήνες μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη, 4 νέοι είναι ακόμη προφυλακισμένοι.

Ούτε στις πιο ανώμαλες περιόδους της ζωής της χώρας δεν υπήρξε τέτοιου είδους κατηγορητήριο, χωρίς εξατομίκευση και εξειδίκευση των κατηγοριών, χωρίς ταυτοποίηση προσώπου και πράξης, χωρίς την κατάθεση οποιουδήποτε στοιχείου για τις βαρύτερες κατηγορίες.

→ **Με την κατάφωρη καταπάτηση των δικαιωμάτων των φυλακισμένων στα λεγόμενα «σωφρονιστικά καταστήματα» του κράτους**

Το Νοέμβρη του 2008, ξέσπασε κίνημα των φυλακισμένων στις ελληνικές φυλακές που πήρε τη μορφή **απεργίας πείνας** και εξαπλώθηκε σε πολλές πόλεις (φυλακές Κομοτηνής, Διαβατών, Λάρισας, Δομοκού, Γρεβενών, Άμφισσας, Ανηλίκων Βόλου, Κορυδαλλού, Κέρκυρας, Χαλκίδας, Μαλανδρινού, Ναυπλίου, Πατρών, Χανίων, Αλικαρνασσού, Νεαπόλεως Κρήτης, Τρικάλων, Ιωαννίνων, Χίου, Αυλώνας και Γυναικείων Θηβών) με σκοπό την δικαίωση των αιτημάτων τους για αξιοπρεπή διαβίωση και δικαιοσύνη. Κάποια από τα αίτια που πυροδότησαν αυτή την εξέγερση ήταν βασικές ελλείψεις υγιεινής και πυρασφάλειας, βασανιστήρια, ξυλοδαρμοί, λογοκρισία, υπερβολικός αριθμός κρατουμένων αναλογικά με το μέγεθος των κελιών, πειθαρχικά, συνεχείς τιμωρητικές μεταγωγές, εξευτελισμοί, στοχοποίηση κρατουμένων, εκδικητικότητα, υπερβολικές ποινές, μεγάλο χρονικό διάστημα προφυλάκισης.

Το σωφρονιστικό σύστημα του αστικού κράτους, καταδικάζει σε άθλιες συνθήκες εγκλεισμού όλους εκείνους που δεν εναρμονίστηκαν με τις πράξεις και τη συμπεριφορά τους στους ισχύοντες «νόμους-κανόνες» αδιαφορώντας για τις αιτίες που τους οδήγησαν σε αυτό (ανέχεια που προκύπτει κυρίως από την ανεργία, ρατσισμός και γκετοποίηση των «διαφορετικών» από τα κοινωνικά πρότυπα που προβάλλουν τα ΜΜΕ και το σύγχρονο lifestyle, αλλοτρίωση και εξαθλίωση). **Το κράτος, με σκοπό την υποταγή των φυλακισμένων στο σύστημα αξιών που επιβάλλει, καταπατά ακόμη και τα στοιχειώδη δικαιώματά τους, στο όνομα του σωφρονισμού τους.**

→ **Με την καταπάτηση δικαιωμάτων και ελευθεριών μέσα στο στρατό**

Υποχρεωτική στράτευση στα 18 ή 21

Μπαίνοντας στο στρατό ο 18αρης, που προέρχεται από ένα σχολείο όπου του καλλιεργείται η ιδέα του ανταγωνισμού και περνά από τις «γκιλοτίνες» των εισαγωγικών εξετάσεων, ο στρατός έρχεται να τον λοβοτομήσει ιδεολογικά. Και **με την εναλλακτική στράτευση στα 21 επιχειρούν με ύπουλο τρόπο να εφαρμόσουν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, σπάζοντας τις σπουδές σε «3+2»** (από το 97 με τη συνθήκη της Μπολόνια, η ΕΕ προσπαθεί να επιβάλλει τη διάσπαση του ενιαίου κύκλου σπουδών και δεν τα έχει καταφέρει ακόμα). Η χακή εκπαίδευση στον εθνικισμό, την υποταγή, το βύσμα και τον ατομισμό, το

ρουφιανιλίκι και τον σεβασμό στην ιεραρχία, θα προετοιμάζουν την νέα γενιά για την ανεργία, για την μισθοφορική καριέρα στον στρατό, στη συνέχεια για την φοίτηση στα πανεπιστήμια του κέρδους και της αγοράς, ώσπου εν τέλει να γίνει ένας καλός και υπάκουος εργαζόμενος πολίτης που θα είναι πειθήνιος και σιωπηλός απέναντι στην εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία.

Οι στρατευμένοι δεν έχουν κανένα δικαίωμα σε οποιαδήποτε συνδικαλιστική ή πολιτική δράση. **Θεωρούμε τους φαντάρους πολίτες με στολή και όχι πειθήνια όργανα του κράτους.** Ειδικά κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Δεκέμβρη, που υπήρξαν σενάρια περί καταστολής από το στρατό, γίνεται πιο επιτακτική η ανάγκη για ελεύθερο συνδικαλισμό και διεκδίκηση των δημοκρατικών τους δικαιωμάτων.

Σε όλο αυτό το πλαίσιο απαγόρευσης των δημοκρατικών δικαιωμάτων και συλλογικής διεκδίκησης τους, εκατοντάδες φαντάροι επανδρώνουν ολοένα και μεγαλύτερες και περισσότερες αποστολές εκτός συνόρων. **Το 40 % του Στρατού Ξηράς μέχρι το 2009 πρέπει να εμπλέκεται άμεσα στις Δυνάμεις Ταχείας Επέμβασης του NATO και του Ευρωστρατού.**

→ Με την **ανυπαρξία δημοκρατικών δικαιωμάτων για τους μετανάστες**

Πως να οριστεί η έννοια δημοκρατικό δικαίωμα για τους μετανάστες όταν φεύγουν από τις εμπόλεμες χώρες τους για να σώσουν τη ζωή τους και δεν έχουν "νόμιμα" χαρτιά διαμονής στη χώρα που πηγαίνουν! **Οι μετανάστες θεωρούνται "παράνομοι" αφού δεν τους δίνεται καν η δυνατότητα να ζητήσουν πολιτικό άσυλο.** Στις χώρες όπου ζουν και εργάζονται οι μετανάστες είναι οι πιο σκληρά εκμεταλλευόμενοι και στους χώρους εργασίας δεν έχουν κανένα απολύτως δικαίωμα. Οι εργοδότες καταπατούν κάθε έννοια δικαιώματος και τους χρησιμοποιούν ως φτηνό εργατικό δυναμικό! **Σύμμαχοι των εργοδοτών είναι η κυβέρνηση και η ΕΕ και όλοι οι νόμοι που έχουν ψηφίσει.** Στην ουσία χρησιμοποιούν τους μετανάστες με τις πιο βάρβαρες μορφές εκμετάλλευσης και όταν έρχεται η ώρα να τους παραχωρήσουν ένα μικρό κομμάτι δικαιωμάτων τους απελαύνουν! Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της Ολυμπιάδας όπου χιλιάδες μετανάστες εργάζονταν στα ολυμπιακά έργα ανασφάλιστοι και όταν αυτά τελείωσαν τους ζητούσαν για να παραμείνουν στη χώρα τα ένσημα που οι ίδιοι δεν του δίνουν!!!

Το Νοέμβριο του 2008 στα Χανιά λάβαμε μέρος σε ένα αγώνα που το θάρρος του και η ηρωϊκότητά του μας άφησε άφωνους! **15 μετανάστες πραγματοποίησαν απεργία πείνας για το αυτονόητο δικαίωμα να μπορούν να έχουν άδεια παραμονής στη χώρα όπου ζουν και εργάζονται. Με από 25 μέρες απεργία πείνας με τη στήριξη της πρωτοβουλία αλληλεγγύης που δημιουργήθηκε οι μετανάστες κατέκτησαν στην πράξη το δημοκρατικό τους δικαίωμα δείχνοντας σε όλους μας ότι τα δημοκρατικά και όλα τα δικαιώματα δεν χαρίζονται αλλά κατακτώνται με αγώνες!**

Ποιών η δικαιοσύνη το δίκιο θα δικάσει;

(πανά από τις φοιτητικές δίκες μελών της ενωτικής πρωτοβουλίας για τον αγώνα τους ενάντια στα ΠΣΕ το 97-99)